

Začasna izdaja

SODBA SODIŠČA (četrti senat)

z dne 8. julija 2021(*)

„Predhodno odločanje – Direktiva 2006/112/ES – Davek na dodano vrednost (DDV) – Oprostitve – Člen 135(1)(a) – Pojma ‚zavarovalne transakcije‘ in ‚povezane storitve, ki jih opravljajo zavarovalni posredniki in zavarovalni zastopniki‘ – Člen 174(2) – Pravica do odbitka – Delež odbitka – Podaljšanje garancije, ki se nanaša na gospodinjske aparate in druge izdelke s področja informacijske tehnologije in telekomunikacij – Pojem ‚finančne transakcije‘“

V zadevi C-695/19,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa - CAAD) (razsodišče v davčnih sporih (center za arbitražo v upravnih zadevah – CAAD), Portugalska) z odločbo z dne 10. septembra 2019, ki je na Sodišču prispela 20. septembra 2019, v postopku

Rádio Popular – Electrodomésticos SA

proti

Autoridade Tributária e Aduaneira,

SODIŠČE (četrti senat),

v sestavi M. Vilaras, predsednik senata, N. Piçarra, D. Šváby, S. Rodin (poročevalec), sodniki, in K. Jürimäe, sodnica,

generalni pravobranilec: H. Saugmandsgaard Øe,

sodni tajnik: A. Calot Escobar,

na podlagi pisnega postopka,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za Rádio Popular – Electrodomésticos SA A. M. Rosa da Silva Garcia, advogada,
- za portugalsko vlado L. Inez Fernandes, R. Campos Laires, A. Homem in P. Barros da Costa, agenti,
- za grško vlado M. Tassopoulou, I. Kotsoni in K. Georgiadis, agenti,
- za Evropsko komisijo M. Afonso in L. Lozano Palacios, agentki,

na podlagi sklepa, sprejetega po opredelitvi generalnega pravobranilca, da bo v zadevi razsojeno brez sklepnih predlogov,

izreka naslednjo

Sodbo

1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 174(2)(b) in (c) Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL 2006, L 347, str. 1, v nadaljevanju: Direktiva o DDV).

2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med družbo Rádio Popular – Electrodomésticos SA (v nadaljevanju: Rádio Popular) in Autoridade Tributária e Aduaneira (davčni in carinski organ, Portugalska) (v nadaljevanju: AT), ker je družba Rádio Popular odbila vstopni davek na dodano vrednost (DDV), plačan za izvedbo prodajnih transakcij podaljšanja garancije.

Pravni okvir

Pravo Unije

3 Člen 1(2), drugi pododstavek, Direktive o DDV določa:

„Pri vsaki transakciji se DDV, izražen na ceno blaga ali storitev po stopnji, ki je predpisana za to blago ali za te storitve, obračuna po odbitku zneska DDV, ki je neposredno vključen v razne stroškovne komponente.“

4 Člen 135 te direktive, ki je v poglavju 3, naslovljenem „Oprostitev za druge dejavnosti“, iz naslova IX te direktive v odstavku 1 določa:

„Države članice oprostitijo naslednje transakcije:

(a) zavarovalne in pozavarovalne transakcije, vključno s povezanimi storitvami, ki jih opravljajo zavarovalni posredniki in zavarovalni zastopniki;

(b) dajanje kreditov in posredovanje v zvezi s krediti ter upravljanje kreditov s strani osebe, ki kredit odobri;

(c) sklepanje ali druge vrste poslovanja v zvezi s kreditnimi garancijami ali kakršnimi koli drugimi oblikami denarnih jamstev ter upravljanje kreditnih garancij s strani osebe, ki kredit odobri;

(d) transakcije, vključno s posredovanjem, v zvezi z depoziti in tekočimi računi, plačili, transferji, dolgovi, čeki ali drugimi plačilnimi instrumenti, razen izterjave dolgov;

(e) transakcije, vključno s posredovanjem, v zvezi z valuto, bankovci in kovanci, ki se uporabljajo kot zakonito plačilno sredstvo, razen zbirke, zlasti zlatih in srebrnih kovancev ter kovancev iz drugih kovin ali bankovcev, ki običajno niso v uporabi kot zakonito plačilno sredstvo ali kovancev numizmatičnega pomena;

(f) transakcije, vključno s posredovanjem, razen upravljanja in hrambe, z delnicami, deleži v družbah ali združenjih, obveznicami in drugimi vrednostnimi papirji, razen dokumentov, ki ustanavljajo lastništvo na blagu, in pravic ali vrednostnih papirjev iz člena 15(2);

(g) upravljanje posebnih investicijskih skladov, ki jih opredelijo države članice;

[...]“

5 Člen 173 navedene direktive določa:

„1. Za blago in storitve, ki jih davčni zavezanec uporablja bodisi za transakcije iz členov 168,

169 in 170, pri katerih ima pravico do odbitka DDV, bodisi za transakcije, pri katerih nima pravice do odbitka DDV, odbije samo takšen delež DDV, ki se pripiše prvim transakcijam.

Odbitni delež se doloži v skladu s členoma 174 in 175 za vse transakcije, ki jih opravlja davčni zavezanec.

2. Države članice lahko sprejmejo naslednje ukrepe:

(a) dovolijo, da davčni zavezanec doloži delež za vsako področje svoje dejavnosti, če vodi ločeno knjigovodstvo za vsako področje;

(b) zahtevajo, da davčni zavezanec doloži delež za vsako področje svoje dejavnosti in za vsako področje vodi ločeno knjigovodstvo;

(c) dovolijo ali zahtevajo, da davčni zavezanec opravi odbitek na podlagi uporabe vsega ali dela blaga in storitev;

[...]"

6 Člen 174(1) in (2) iste direktive določa:

„1. Odbitni delež se doloži z ulomkom, ki vsebuje naslednje zneske:

(a) v števcu skupni znesek letnega prometa brez DDV, ki se nanaša na transakcije, pri katerih je dana pravica do odbitka DDV po členih 168 in 169;

(b) v imenovalcu skupni znesek letnega prometa brez DDV, ki se nanaša na transakcije, vključene v števcu, in transakcije, pri katerih ni dana pravica do odbitka DDV.

[...]

2. Z odstopanjem od določb odstavka 1 se pri izražanju odbitnega deleža ne upoštevajo naslednji zneski:

(a) znesek prometa, ki se nanaša na dobave investicijskega blaga, ki ga je davčni zavezanec uporabljal za namene svoje dejavnosti;

(b) znesek prometa, ki se nanaša na priložnostne transakcije z nepremičninami in finančne transakcije;

(c) znesek prometa, ki se nanaša na transakcije iz točk (b) do (g) člena 135(1), če so to priložnostne transakcije.“

Portugalsko pravo

7 S členoma 9 in 23 Código do Imposto sobre o Valor Acrescentado (zakonik o davku na dodano vrednost, v nadaljevanju: zakonik o DDV) v različici, ki se uporablja za spor o glavni stvari, so bile v portugalsko pravo prenesene določbe Direktive o DDV, navedene v točkah od 3 do 6 te sodbe.

Spor o glavni stvari in vprašanje za predhodno odločanje

8 Rádio Popular je delniška družba, katere glavna dejavnost je prodaja gospodinjskih aparatov in drugih izdelkov s področja informacijske tehnologije in telekomunikacij.

9 Poleg tega družba Rádio Popular kupcem svojih izdelkov ponuja več dodatnih storitev, kot je, med drugim, podaljšanje garancije na kupljene izdelke. To podaljšanje izhaja iz zavarovalne pogodbe, s katero zavarovalnica kupcu v primeru škode zagotovi popravilo kupljenega izdelka ali po potrebi njegovo zamenjavo v obdobju, ki presega obdobje, ki je zajeto z garancijo proizvajalca. To zavarovalno pogodbo sklenejo zavarovalnica in kupci izdelkov, ki jih prodaja družba Rádio Popular.

10 Družba Rádio Popular kot posrednica pri prodaji zavarovalnih produktov stranki v zameno za podaljšanje sklenjene garancije zaračuna znesek, ki se prišteje ceni kupljenega izdelka. Dejavnost prodaje podaljšanja garancije tako poteka ob prodaji izdelkov in se naenkloma opravlja z uporabo istih materialnih in finančnih virov kot pri tej prodaji izdelkov.

11 Ker je družba Rádio Popular menila, da gre pri prodaji podaljšanja garancije za zavarovalne transakcije, oproščene DDV, za to prodajo ni obračunala DDV, je pa vseeno v celoti odbila vstopni DDV za vso svojo dejavnost v davčnih letih od 2014 do 2017.

12 Po inšpekcijskih nadzorih pri družbi Rádio Popular, ki jih je v zvezi s temi davčnimi leti opravil AT, je ta organ ugotovil, da je ta družba neupravičeno odbila celoten DDV, plačan v navedenih davčnih letih, z obrazložitvijo, da je prodaja podaljšanja garancije, ki jo je opravila družba Rádio Popular, oproščena DDV in torej ni dala pravice do odbitka DDV. Ker je navedeni organ ugotovil, da je davek, plačan za pridobitev blaga in storitev za mešano uporabo, odbiten samo v sorazmerju z letnim zneskom transakcij, ki dajejo pravico do odbitka, je družbi Rádio Popular izdal štiri odločbe o odmeri DDV in kompenzacijskih obrestih v skupni višini 356.433,05 EUR.

13 Potem ko je družba Rádio Popular predlagala ustanovitev arbitražnega senata za ugotovitev nezakonitosti teh odločb o odmeri, je bilo 11. aprila 2019 ustanovljeno Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa - CAAD) (razsodišče v davčnih sporih (center za arbitražo v upravnih zadevah – CAAD), Portugalska).

14 Po mnenju tega sodišča med strankama v postopku v glavni stvari ni sporno, da za dejavnost družbe Rádio Popular, ki je prodaja podaljšanja garancije, velja oprostitev v zvezi z zavarovalnimi transakcijami iz člena 135(1)(a) Direktive o DDV, ki je bil prenesen v zakonik o DDV. Ker ta del transakcij, ki jih opravlja družba Rádio Popular, zato ne daje pravice do odbitka, predložitveno sodišče navaja, da bi naenkloma moral biti odbitek sorazmeren, kot je za blago in storitve za mešano uporabo določeno v členih 173 in 174 te direktive.

15 Vendar družba Rádio Popular trdi, da so prodajne transakcije podaljšanja garancije „finančne transakcije“, ki so priložnostne glede na glavno dejavnost prodaje gospodinjskih aparatov in drugih izdelkov s področja informacijske tehnologije in telekomunikacij, tako da se na podlagi izjeme, določene tako v členu 23(5) zakonika o DDV kot v členu 174(2)(b) in (c) Direktive o DDV, pri izračunu odbitnega deleža ne upošteva znesek, ki se pripiše tem transakcijam. Pojem „finančne transakcije“ v smislu teh določb naj bi bilo namreč treba razlagati široko, sicer bi bili kršeni temeljno načelo nevtralnosti, na katerem temelji ta direktiva, in načelo prepovedi izkrivljanja konkurence.

16 AT pa meni, da navedenih transakcij ni mogoče opredeliti niti kot „finančne transakcije“ niti kot „priložnostne transakcije“ v smislu navedenih določb. V zvezi s tem navaja, prvič, da zavarovalnih transakcij, kakršne so te v postopku v glavni stvari, ni mogoče enačiti s „finančnimi transakcijami“, saj Direktiva o DDV jasno razlikuje med tema pojmovoma. Drugič, glede na sodbo z dne 29. aprila 2004, EDM (C-77/01, EU:C:2004:243), naj prodajne transakcije podaljšanja garancije ne bi bile „priložnostne transakcije“.

17 V zvezi s tem AT zlasti navaja, da družba Rádio Popular običajno prodaja podaljšanje garancije in da ji ta prodaja prinese dobiček v višini približno 35 % zneska, ki ga plača vsak kupec podaljšanja garancije, pri čemer je ta dobiček nujen za njeno ekonomsko vzdržnost.

18 Predložitveno sodišče meni, da je AT pri presoji, v skladu s katero ta prodaja glede na prodajo gospodinjskih aparatov in drugih izdelkov s področja informacijske tehnologije in telekomunikacij ni priložnostna, zmotno ugotovilo dejansko stanje in napačno uporabilo pravo. Navaja tudi, da ni bilo dokazano, da je ekonomska vzdržnost družbe Rádio Popular odvisna od prodaje podaljšanja garancije. To sodišče je opozorilo na ustaljeno sodno prakso Sodišča v zvezi s priložnostnimi storitvami in med drugim navedlo, da je mogoče le majhen odstotek, ocenjen na 0,62 % celotne vrednosti blaga ali storitev, ki jih je družba Rádio Popular pridobila za opravljanje svoje dejavnosti, pripisati prodajnim transakcijam podaljšanja garancije.

19 Vsekakor naj bi se postavljalo vprašanje, ali je te transakcije mogoče opredeliti kot „finančne transakcije“ v smislu člena 174(2)(b) in (c) Direktive o DDV v povezavi s členom 135(1)(b) in (c) te direktive. Predložitveno sodišče meni, da je iz povezane razlage navedenih določb razvidno, da zneski, ki se nanašajo na zavarovalne transakcije, niso izključeni iz izražena odbitnega deleža.

20 V teh okoliščinah je Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa - CAAD) (razsodišče v davčnih sporih (center za arbitražo v upravnih zadevah – CAAD)) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo to vprašanje:

„Ali transakcije posredovanja pri prodaji podaljšanja garancije za gospodinjske aparate, ki jih opravi davčni zavezanec za DDV, igrar glavna dejavnost je prodaja gospodinjskih aparatov potrošniku, pomenijo finančne transakcije oziroma so z njimi primerljive z vidika načela nevtralnosti in prepovedi izkrivljanja konkurence za namene izključitve njihovega zneska iz izražena odbitnega deleža v skladu s členom 135(1)(b) in/ali (c) Direktive [o DDV]?“

Vprašanje za predhodno odločanje

21 Najprej je treba poudariti, da je treba poleg člena 135(1)(b) in (c) Direktive o DDV, na katerega se predložitveno sodišče neposredno sklicuje v svojem vprašanju, za odgovor na to vprašanje upoštevati tudi člen 174 te direktive, ki se nanaša na način izražena odbitnega deleža.

22 Natančneje, odstavek 2 zadnjenedenega člena za nekatere transakcije, zlasti za priložnostne transakcije, določa odstopanje od načina izražena odbitnega deleža, kot je določen v odstavku 1 tega člena, na podlagi katerega je treba znesek prometa, ki se nanaša na te transakcije, izključiti iz imenovalca ulomka, ki se uporabi za izražun odbitnega deleža iz navedenega odstavka 1.

23 V teh okoliščinah je treba postavljeno vprašanje razumeti tako, da se z njim želi v bistvu ugotoviti, ali je treba člen 174(2)(b) in (c) Direktive o DDV v povezavi s členom 135(1) te direktive razlagati tako, da se uporablja za transakcije posredovanja pri prodaji podaljšanja garancije, ki jih opravi davčni zavezanec v okviru svoje glavne dejavnosti prodaje gospodinjskih aparatov in drugih izdelkov s področja informacijske tehnologije in telekomunikacij potrošnikom, in ali je zato znesek

prometa, ki se nanaša na te transakcije, treba izključiti iz imenovalca ulomka, ki se uporabi za izračun odbitnega deleža iz člena 174(1) Direktive o DDV.

24 Za odgovor na to vprašanje je treba najprej navesti, da se stranki v postopku v glavni stvari strinjata, da transakcije posredovanja pri prodaji podaljšanja garancije, kakršne so te v postopku v glavni stvari, spadajo na področje uporabe člena 135(1)(a) te direktive in so kot take oproščene DDV.

25 Vendar je treba ugotoviti, da med transakcijami, na katere se nanaša odstopanje iz člena 174(2) Direktive o DDV, ni transakcij iz člena 135(1)(a) te direktive.

26 Zato je treba najprej preveriti, ali transakcije, kakršne so te v postopku v glavni stvari, res spadajo na področje uporabe člena 135(1)(a) Direktive o DDV. Če je tako, je treba nato ugotoviti, ali lahko take transakcije vseeno spadajo na področje uporabe odstavka 2, (b) ali (c), člena 174 te direktive, tako da je treba znesek prometa, ki se nanaša na te transakcije, izključiti iz imenovalca ulomka, ki se uporabi za izračun odbitnega deleža iz odstavka 1 tega člena.

27 V zvezi s tem je treba spomniti, da se izrazi, ki so uporabljeni za opredelitev oprostitev iz člena 135(1) navedene direktive, razlagajo ozko, saj te oprostitve pomenijo odstopanja od splošnega načela, na podlagi katerega se DDV plačuje za vsako storitev, ki jo davčni zavezanec, ki deluje kot tak, opravi za plačilo (sodba z dne 8. oktobra 2020, United Biscuits (Pensions Trustees) in United Biscuits Pension Investments, C-235/19, EU:C:2020:801, točka 29).

28 Države članice v skladu s členom 135(1)(a) Direktive o DDV oprostijo „zavarovalne in pozavarovalne transakcije, vključno s povezanimi storitvami, ki jih opravljajo zavarovalni posredniki in zavarovalni zastopniki“.

29 V skladu s sodno prakso Sodišča je za zavarovalne transakcije glede na splošno razumevanje znano, da se zavarovatelj zaveže, da bo za zavarovanca v zameno za vnaprejšnje plačilo premije ob nastanku zavarovalnega primera opravil storitev, ki je bila dogovorjena ob sklenitvi pogodbe. Te transakcije po svoji naravi vključujejo obstoj pogodbenega razmerja med zavarovateljem in osebo, katere tveganja so krita z zavarovanjem, namreč zavarovancem (sodbi z dne 17. marca 2016, Aspiro, C-40/15, EU:C:2016:172, točki 22 in 23, in z dne 25. marca 2021, Q-GmbH (Zavarovanje posebnih tveganj), C-907/19, EU:C:2021:237, točka 32).

30 V obravnavanem primeru pa iz informacij, ki jih je predložilo predložitveno sodišče, izhaja, da družba Rádio Popular sama ni zavezana z zavarovalno pogodbo, ki določa podaljšanje garancije v korist kupcev gospodinjskih aparatov in drugih izdelkov s področja informacijske tehnologije in telekomunikacij kot zavarovancev, ampak deluje le kot posrednik med njimi in zavarovateljem, s katerim je ta pogodba sklenjena in ki se poleg tega zaveže za kritje tako zavarovanega tveganja.

31 Kljub temu je treba preučiti, ali so transakcije, kakršne so te v postopku v glavni stvari, „povezane storitve, ki jih opravljajo zavarovalni posredniki in zavarovalni zastopniki“ v smislu člena 135(1)(a) Direktive o DDV.

32 V zvezi s tem, kot izhaja iz besedila navedene določbe, morata biti za oprostitve teh storitev kumulativno izpolnjena dva pogoja: na eni strani morajo biti namreč navedene storitve „povezane“ z zavarovalnimi transakcijami, na drugi strani pa je nujno, da jih „opravljajo zavarovalni posredniki in zavarovalni zastopniki“ (sodba z dne 25. marca 2021, Q-GmbH (Zavarovanje posebnih tveganj), C-907/19, EU:C:2021:237, točka 34).

33 V zvezi s prvim od teh pogojev je treba spomniti, da je Sodišče razsodilo, da je izraz

„povezane“ dovolj širok, da lahko zajame različne storitve, povezane z opravljanjem zavarovalnih transakcij, zlasti z likvidacijo škode, ki je eden od bistvenih delov teh transakcij (sodba z dne 17. marca 2016, Aspiro, C-40/15, EU:C:2016:172, točka 33).

34 Ker iz opisa dejanskega stanja, ki ga je podalo predložitveno sodišče, izhaja, da storitev iz postopka v glavni stvari v bistvu obsega prodajo podaljšanja garancije, ki se nanaša na kupljene izdelke in ki je v obliki zavarovalne pogodbe, kot je opredeljena v točki 30 te sodbe, je tako storitev treba šteti za povezano z zavarovalno transakcijo v smislu člena 135(1)(a) Direktive o DDV.

35 V zvezi z drugim od navedenih pogojev se za ugotovitev, ali storitve, za katere se zahteva oprostitve na podlagi člena 135(1)(a) Direktive o DDV, opravlja zavarovalni posrednik ali zavarovalni zastopnik, ni treba opreti na formalni status ponudnika storitev, ampak je treba preučiti samo vsebino teh storitev (glej v tem smislu sodbo z dne 25. marca 2021, Q-GmbH (Zavarovanje posebnih tveganj), C-907/19, EU:C:2021:237, točka 36 in navedena sodna praksa).

36 V okviru tega preizkusa je treba preveriti, ali sta izpolnjeni dve merili. Na prvem mestu, ponudnik mora biti povezan z zavarovateljem in zavarovancem, pri čemer je ta povezava lahko zgolj posredna, če je ponudnik posrednikov ali zastopnikov podizvajalec. Na drugem mestu, njegova dejavnost mora zajemati bistvene naloge zavarovalnega zastopnika, kot so iskanje morebitnih strank in njihovo povezovanje z zavarovateljem za sklenitev zavarovalnih pogodb (sodba z dne 25. marca 2021, Q-GmbH (Zavarovanje posebnih tveganj), C-907/19, EU:C:2021:237, točka 37 in navedena sodna praksa).

37 V obravnavani zadevi ponudnik, kot je družba Rádio Popular, ti merili *a priori* izpolnjuje, ker je ta ponudnik, kot izhaja iz informacij, ki jih je predložilo predložitveno sodišče, v neposrednem stiku tako z zavarovateljem, ki prodaja zavarovalne produkte, ki zajemajo podaljšanje garancije, prodaja, kot z zavarovancem zaradi prodaje teh produktov ob prodaji gospodinjskih aparatov in drugih izdelkov s področja informacijske tehnologije in komunikacij, ter ker s tem opravlja dejavnosti, ki so v bistvenem povezane z nalogami zavarovalnega zastopnika, kot sta iskanje strank in njihovo povezovanje z zavarovateljem za sklenitev zavarovalnih pogodb.

38 Iz tega izhaja, da so, s pridržkom preverjanj, ki jih mora nazadnje opraviti predložitveno sodišče, transakcije posredovanja pri prodaji podaljšanja garancije, kakršne so te v postopku v glavni stvari, ki jih opravlja davčni zavezanec v okviru svoje glavne dejavnosti prodaje gospodinjskih aparatov in drugih izdelkov s področja informacijske tehnologije in komunikacij potrošnikom, storitve, povezane z zavarovalnimi transakcijami, ki jih opravljajo zavarovalni posredniki in zavarovalni zastopniki, v smislu člena 135(1)(a) Direktive o DDV.

39 Kot je bilo navedeno v točki 25 te sodbe, pa za te transakcije ne velja odstopanje od načina izražena odbitnega deleža iz člena 174(2) te direktive, ker ta določba ne napotuje na točko (a) člena 135(1) navedene direktive.

40 Zato je treba preučiti, ali je mogoče transakcije, kakršne so te v postopku v glavni stvari, čeprav so storitve, povezane z zavarovalnimi transakcijami, ki jih opravlja zavarovalni zastopnik, v smislu člena 135(1)(a) Direktive o DDV, zlasti glede na načelo davčne nevtralnosti, vseeno opredeliti kot „priložnostne finančne transakcije“ v smislu točk (b) in (c) člena 174(2) te direktive.

41 Ker člen 174(2)(c) Direktive o DDV napotuje na transakcije iz člena 135(1), točke od (b) do (g), te direktive, je treba najprej poudariti, da člen 135(1) navedene direktive jasno razlikuje med zavarovalnimi transakcijami iz točke (a) te določbe in transakcijami iz točk od (b) do (g) navedene določbe, zlasti finančnimi transakcijami.

42 Iz besedila člena 135(1)(a) Direktive o DDV na eni strani in člena 135(1), od (b) do (g), te

direktive na drugi strani namreč izhaja, da se ti določbi nanašata na različne transakcije in da zavarovalnih transakcij ni mogoče enačiti s finančnimi transakcijami, zlasti za namen uporabe odstopanja iz člena 174(2) navedene direktive (glej po analogiji sodbo z dne 17. marca 2016, Aspiro, C-40/15, EU:C:2016:172, točka 29).

43 Dalje, te ugotovitve ni mogoče izpodbiti z nadelom davčne nevtralnosti. Čeprav v skladu z ustaljeno sodno prakso to nadelo res nasprotuje temu, da se podobno blago ali podobne storitve, ki si konkurirajo, z vidika DDV obravnavajo različno (sodba z dne 17. januarja 2013, BG Leasing, C-224/11, EU:C:2013:15, točka 65 in navedena sodna praksa), pa na podlagi nobenega elementa iz spisa, predloženega Sodišču, ni mogoče sklepati, da so zavarovalne transakcije in finančne transakcije „podobne“ transakcije v smislu te sodne prakse.

44 Kot je Sodišče že razsodilo, navedeno nadelo nikakor ne dopušča razširitve področja uporabe oprostitve brez nedvoumne določbe. Navedeno nadelo namreč ni pravilo primarnega prava, na podlagi katerega bi bilo mogoče ugotoviti veljavnost oprostitve, temveč je razlagalno nadelo, ki ga je treba uporabiti skupaj z nadelom ozke razlage oprostitve (sodba z dne 17. marca 2016, Aspiro, C-40/15, EU:C:2016:172, točka 31 in navedena sodna praksa).

45 Nazadnje, ni mogoče *mutatis mutandis* sprejeti razlage, da naj bi bila pojem „zavarovalne transakcije“ iz člena 135(1)(a) Direktive o DDV in pojem „finančne transakcije“ iz člena 174(2)(b) te direktive sopomenki.

46 Dobro delovanje in enotna razlaga skupnega sistema DDV namreč nadeloma pomenita, da podobne transakcije, na katere se Direktiva o DDV nanaša, niso označene z različnimi pojmi glede na to, ali so zajete v eni ali drugi od določb te direktive (glej po analogiji sodbo z dne 22. oktobra 2009, Swiss Re Germany Holding, C-242/08, EU:C:2009:647, točka 31).

47 Iz tega sledi, da transakcija, ki je opredeljena kot „zavarovalna transakcija“ v smislu člena 135(1)(a) Direktive o DDV, ne more pomeniti finančne in priložnostne transakcije v smislu člena 174(2)(b) in (c) te direktive v povezavi s členom 135(1), od (b) do (g), navedene direktive in to ne glede na vprašanje, ali je poleg tega „priložnostna“ v smislu teh zadnjih navedenih določb.

48 Iz vseh zgornjih preudarkov izhaja, da je treba na postavljeno vprašanje odgovoriti, da je treba člen 174(2)(b) in (c) Direktive o DDV v povezavi s členom 135(1) te direktive razlagati tako, da se ne uporablja za transakcije posredovanja pri prodaji podaljšanja garancije, ki jih opravi davčni zavezanec v okviru svoje glavne dejavnosti prodaje gospodinjskih aparatov in drugih izdelkov s področja informacijske tehnologije in telekomunikacij potrošnikom, tako da se znesek prometa, ki se nanaša na te transakcije, ne sme izključiti iz imenovalca ulomka, ki se uporabi za izračun odbitnega deleža iz člena 174(1) navedene direktive.

Stroški

49 Ker je ta postopek za stranki v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloži o stroških. Stroški za predložitev stališev Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (četrti senat) razsodilo:

Člen 174(2)(b) in (c) Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost v povezavi s členom 135(1) te direktive je treba razlagati tako, da se ne uporablja za transakcije posredovanja pri prodaji podaljšanja garancije, ki jih opravi davčni zavezanec v okviru svoje glavne dejavnosti prodaje gospodinjskih aparatov in drugih izdelkov s področja informacijske tehnologije in telekomunikacij potrošnikom, tako da se znesek prometa, ki se nanaša na te transakcije, ne sme izključiti iz imenovalca

ulomka, ki se uporabi za izražun odbitnega deleža iz ?lena 174(1) navedene direktive.

Podpisi

* Jezik postopka: portugalščina.